

O NIEKTÓRYCH WYNIKACH DOTYCZĄCYCH BADAŃ NAUKOWYCH ZWIĄZANYCH Z TREŚCIĄ DZIAŁALNOŚCI PERSONELU ORGANÓW ORAZ ZAKŁADÓW KARNYCH NA UKRAINE

W artykule naświetlono zagadnienie dotyczące określenia treści pojęcia personel organów oraz zakładów karnych, a także zrealizowano analizę opracowań naukowych dotyczących danej problematyki w warunkach reformy dziedziny wykonywania kary na Ukrainie, które uwarunkowały konieczność ich przeprowadzenia ze względu na aktualność oraz wartość teoretyczno-praktyczną.

Słowa kluczowe: badania; opracowanie naukowe; personel organów oraz zakładów karnych; źródła naukowe; analiza; działalność; polityka; podmioty wykonywania kary.

SOME RESEARCH FINDINGS RELATED TO THE CONTENT OF THE AUTHORITIES AND PERSONNEL OF PENAL INSTITUTIONS UKRAINE

The article deals with the issues related to the definition of the content of the concept of "staff of bodies and institutions for the execution of sentences, as well as the analysis of scientific developments on the mentioned issues in the context of reforming the scope of punishment of Ukraine, which determined the need for their conduct in terms of relevance and theoretical and applied significance.

Keywords: research; scientific development; and personnel of penal institutions; scientific sources; analysis; activity; policy; subject of Corrections.

ПРО ДЕЯКІ РЕЗУЛЬТАТИ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ, ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ ЗМІСТОМ ДІЯЛЬНОСТІ ПЕРСОНАЛУ ОРГАНІВ ТА УСТАНОВ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ УКРАЇНИ

В статті висвітлені питання, що пов'язані із визначенням змісту поняття «персонал органів та установ виконання покарань, а також здійснено аналіз наукових розробок з означеної проблематики в умовах реформування сфери виконання покарань України, які обумовили необхідність їх проведення з огляду актуальності та теоретико-прикладної значущості.

Ключові слова: дослідження; наукова розробка; персонал органи та установ виконання покарань; наукові джерела; аналіз; діяльність; політика; суб'єкт виконання покарань.

Постановка проблеми. Як показує практика, однією з проблем, які впливають на рівень ефективності діяльності персоналу Державної кримінально-виконавчої служби (далі – ДКВС) України, є нез'ясованість на науковому рівні змістовних елементів поняття «персонал органів та установ виконання покарань» та нераціональне використання можливостей зазначених суб'єктів виконання кримінальних покарань у зазначеній сфері суспільних відносин.

Ускладнює зміст цієї проблематики й необхідність забезпечення персоналом ДКВС України реалізації у повному об'ємі завдань кримінально-виконавчого законодавства, які

Oleksandr Kolb
profesor Katedry
Kryminologii oraz
Prawa Karnego
Wykonawczego
Narodowa
Akademia Spraw
Wewnętrznych
doktor
habilitowany nauk
prawnych, profesor,
(m.Kijów, Ukraina)

Veronika Remeha
specjalista ds.
zabezpieczenia
dokumentacyjnego
Głównego Urzędu
Policji Narodowej
w obwodzie
kijowskim
(m.Kijów, Ukraina)

визначені в ч. 1 ст. 1 Кримінально-виконавчого кодексу (КВК), а також в інших нормативно-правових актах з питань кримінально-виконавчої діяльності.

Сучасний стан сфери виконання покарань України свідчить про те, що результативність роботи зазначених суб'єктів є вкрай низькою та такою, яка потребує якісної видозміни з урахуванням як історичної практики, так і сучасних умов їх діяльності з цих питань.

Саме зазначені аспекти й визначають зміст досліджуємої проблематики та обумовлюють необхідність активізації, систематизації та узагальнення отриманих у ході численних наукових пошуків результатів.

Стан дослідження. Вивчення доктринальних джерел показало, що означена тематика дослідження була і є постійним об'єктом дослідження як періоду так і званого радянського періоду, так і сучасної вітчизняної наукової епохи, у працях таких учених, як: К.А. Автухов, Ю.М. Антонян, В.П. Артамонов, В.А. Бадира, Г.П. Байдаков, О.М. Бандурка, Є.Ю. Бараш, Ю.І. Бехтерєв, О.В. Беца, І.Г. Богатирьов, О.І. Богатирьова, А.О. Галай, І.М. Гальперин, В.М. Глазкова, Е.А. Говорухін, А.П. Гель, С.І. Дементьєв, Т.А. Денисова, О.М. Джужа, Г.Г. Забарний, Є.Ю. Замула, Г.О. Злобін, А.І. Зубков, А.В. Кирилук, М.В. Климов, А.А. Козлов, І.О. Колб, О.Г. Колб, І.М. Копотун, В.Я. Конопельський, В.М. Кудрявцев, В.А. Львовчкін, С.Ю. Лукашевич, П.П. Михайленко, І.С. Михалко, А.Є. Насташев, О.М. Неживець, О.І. Осауленко, Б.М. Панасюк, С.В. Полубінська, П.Г. Пономарьов, М.С. Пузирьова, І.М. Рагімов, Г.О. Радов, л.а. Ременсонсон, О.В. Романенко, М.В. Романов, Т.В. Рудник, І.С. Сергєєв, О.Ф. Сизий, В. М. Синьов, О.П. Северов, А.Х. Степанюк, М.О. Стручков, О.О. Стулов, Ф.Р. Сундуrow, М.С. Таганцев, Б.М. Телефанко, Ю.М. Ткачевський, О.В. Ткачова, В.М. Трубников, В.І. Тютюгін, Б.С. Утєвський, С.Я. Фаренюк, П.П. Фріс, М.П. Чернюк, М.Д. Шаргородський, І.В. Шмаров, Д.В. Ягунов, І.С. Яковець, А.О. Яровий, М.М. Яцишин та ін.

Наукові розробки зазначених та інших учених й склали методологічне підґрунття даного дослідження та визначили основне його завдання – встановити соціально-правову природу діяльності персоналу органів і установ виконання покарань та розробити на цій основі науково обґрунтований комплекс заходів, спрямованих на удосконалення правового механізму з означеної проблематики та підвищення ефективності кримінально-виконавчої діяльності України у сучасних умовах (функціонування ДКВС у складі Міністерства юстиції України).

Виклад основних положень. Аналіз наукової літератури показав, що кожен період реформування сфери виконання покарань України відбувався внаслідок реалізації на законодавчому та практичному рівнях відповідної правової політики у зазначеній сфері суспільної діяльності (репресивної, виправно-трудової та кримінально-виконавчої) [1, с. 67-68], а також супроводжувався науковими розробками з цієї проблематики.

Зокрема, діяльність владних структур, включаючи органи та установи покарань, у перших восьми періодах радянської доби (1917-1991 р.р.; як встановив О.М. Джужа, базувалась на ідеологічних засадах комуністичної партії та відповідних змістовних наукових розвідках у сфері виконання покарань [2, с. 33]. Так, М.Ю. Козловський був переконаний, що у цій діяльності слід діяти рішучими хірургічними засобами терору та ізоляції [3, с. 26].

Аналогічну позицію займав Л.М. Саврасов, який вважав, що відносно класових ворогів принцип перевиховання є неприпустимим, а по відношенню до інших слід керуватись принципом, нехай застарілим та архаїчним – кари і відплати [4, с. 21-22].

Цікавим у зв'язку з цим був і підхід, запропонований Н.В. Криленко, відповідно до якого перед загальною карною і карно-виконавчою політикою має постати завдання щодо охорони цілого, охорони колективу, а не впливу на особистість, не охорона особи, тому в цій ситуації варто діяти шляхом ізоляції та інших засобів впливу, і лише другим завданням має бути завдання виправо-трудового впливу [5, с. 13-14].

У цілому, в період з 1917 по 1922 р.р. основними правовими та навчально-методичними джерелами, у яких відображався зміст політики у сфері виконання покарань, у тому числі персоналу органів та установ цієї системи, були рішення відповідних державних репресивних органів (типу, Всеукраїнської (в Україні – Всеукраїнської) надзвичайної комісії), а також політичних діячів того часу (Дзержинського, Леніна, Троцького та ін.) [2, с. 29].

З 1922 по 1930 р.р. (другий період) реформування сфери виконання покарань, не дивлячись на прийняття основоположних нормативно-правових актів з цих питань (Конституції СРСР 1922 р., КК Української СРР 1929 р., КК Української СРР 1927 р., ВТК УРСР 1925 р.), репресивний характер та вплив на формування змісту виправо-трудової політики керівництва СРСР та УРСР, а також політичних рішень і окремих діячів не зменшився, а роль науковців значно знизилась через страх бути репресованим та фізично знищеним. Як з цього приводу влучно зауважив І.Й. Бойко, формуючи, зокрема досить широко й невиразно склади контрреволюційних злочинів, держава намагалася повністю ліквідувати не лише інакодумство, а й будь-яку критику своїх дій [6, с. 350].

Поряд з цим, серед наукових праць того періоду своєрідними методологічними джерелами стали розробки С.С. Борисенка («Карний зміст «поток» Руської правди» [7]; «Звичаєве право Литовсько-Руської держави на початку XVI ст.» [8]; ін.), О.О. Бочковського («Кара на смерть до війни» [9]), М.В. Василенко («Матеріали до історії українського права» [10]), Р.М. Лашенко («Лекції по історії українського права» [11]), О.О. Малиновського («Кара й засоби соціального захисту» [12], «Про студії над злочинністю і злочинцями» [13], ін.), М.І. Слабченко («Соціально-правова організація Січі Запорізької» [14], І.І. Черкаського («Громадський (копний) суд на Україні-Русі XVI-XVIIIст.» [15], «Поволення над трупом загиблого» [16], ін.), С.С. Шелухіна («Система практики карного права як окрема дисципліна» [17], А.В. Яковлів «Впливи старочеського права на право українсько-литовської доби XV-XVI століття» [18], Околиці (округи) копних судів XVI-XVII ст. ст. на Україні» [19], «Про копні суди на Україні» [20], ін.) та інших учених.

Ще більш репресивною була політика у сфері виконання покарань у період 1930-1941 р.р., ідеологічні та нормативно-правові засади якої визначили керівники СРСР (Сталін, Молотов, Каганович) та державних органів юстиції і Народного комісаріату внутрішніх справ (ягода, Берман, Єжов, Берія) [2, с. 32-34], а також Спеціальна комісія безпеки політбюро Комуністичної партії СРСР, яка була створена Сталіном у 1935 р. для здійснення «Великої чистки» (1936-1938 р.р.) [21, с. 376].

Звичайно, що в таких умовах годі було говорити про цивілізоване відношення до виконання кримінальних покарань. Проте, і в той час як методологічне підґрунтя при підготовці наукових розробок та підготовки персоналу органів та установ виконання покарань, використовувались праці таких учених, як: В.С. Трахирев («Развитие советской исправительно-трудоустройственной системы как части советской уголовной политики» [22]), М.М. Гернест («В тюрмі. Нариси тюрмної психології» [23]), М.І. Паше-Озерський («Виправно-трудоустройственный кодекс УРСР. Текст та постатейний коментар» [24]), С.В. Познишев («Основи пенітенціарної науки» [25]), С.М. Канорський («Збірник матеріалів по виправно-трудоустройственному праву УРСР. Законоположения, инструкции та циркуляри» [26]), Б.С. Утевський («Сітка виправно-трудоустройственных установ та управління ними» [27]) та інші дослідники.

Цей період, по даних спеціальних наукових досліджень, завершився тим, що станом на 1 січня 1941 року в СРСР у всіх місцях позбавлення волі перебувало: у таборах 1 млн. 500 тис. 524 особи, а в колоніях – 429 тис. 2005 осіб [28, с. 54]. При цьому в державі функціонували 53 виправно-трудоустройственные табори, 425 виправно-трудоустройственных колоній та 392 загальні тюрми [29, с. 75].

Непростим був й інший період у розвитку сфери виконання покарань, який припав на повоєнні часи (1941-1945 р.р.) та час завершення епохи сталінізму (1946-1953 р.р.). Як з цього приводу зауважив І.Й. Бойко, нові завдання, що постали перед СРСР у роки війни, істотно змінили співвідношення функцій держави, викликали необхідність перебудови форм і методів діяльності [6, с. 358]. Зокрема, згідно таємної директиви наркома внутрішніх справ СРСР № 240 від 23 червня 1941 року, у місцях позбавлення волі затримували до особливого розпорядження усіх засуджених, що звільнялись (політичних і деяких рецидивістів) [2, с. 34], а розпочинаючи з 1947 року багатьом політв'язням та кримінальним рецидивістам, які відбули строк покарання, «особлива порада» визначила по життєве заслання (не передбачене, до речі, жодним КК союзних республік СРСР) [21, с. 159].

І, хоча у цей період дещо знизилась з об'єктивних обставин активність наукових розробок, у тому числі з питань добору, підготовки та використання у сфері виконання

покарань відповідного персоналу, окремі із них представляли теоретичний інтерес і мали практичне значення при формуванні змісту політики у зазначеній галузі суспільної діяльності зокрема, у цьому контексті важливими були праці К.В. Гуслистого («Нарис з історії України» [30]), Я.І. Падоха («Ідеї гуманності і демократії в кримінальному праві Княжої України» [31]), («Нарис історії українського кримінального права» [32]), А.В. Яковліва («Український кодекс 1743 року "Права, по котрым судится малороссийский народ" : Його історія джерела та систематичний виклад змісту» [33]) та інших учених.

Певні зрушення на нормативно-правовому та науковому рівнях відбулися в наступному періоді реформування сфери виконання покарань, який розпочався з 1953 року (масового звільнення засуджених з місця позбавлення волі) [34, с. 341] та завершився прийняттям ВТК УРСР 1970 року [35].

Цікавим у контексті з'ясування змісту предмета даного дослідження, є наступний факт того часу, а саме: приймаючи заходи по посиленню кадрового складу місця позбавлення волі, МВС СРСР наказом від 2 липня 1951 р. затверджено План підготовки та перепідготовки офіцерів для системи МВС на 1952-1954 р.р. Згідно даного Плану підлягали навчанню: 950 політпрацівників, 600 начальників установ виконання покарань та їх заступників, 1100 оперативних працівників, 1250 працівників культурно-виховних частин, 600 осіб відділів спецчастин УВП, 100 осіб з числа офіцерського складу наглядової служби, ін. [35, с. 339-340].

Щодо наукових розробок того періоду, які були методологічним матеріалом для проведення занять з персоналом органів та установ виконання покарань, то серед них особливе місце займали праці таких учених, як: П. О.Каришковського «Балканські війни Святослава у візантійській історичній літературі» [36]), К. Є. Ливанцев («Історія держави і права феодальної Польщі XIII-XIV ст.» [37]), В.Д. Місяця («Історія кодифікації права на Україні у першій половині XVIII ст.» [38]), П. П. Михайленко («Нариси з історії кримінального законодавства Української РСР» [39]), А.І. Пашук («Суд і судочинство на Лівобережній Україні в XVII-XVIII ст. (1648-1782)» [40]), А.П. Ткач («Історія кодифікації дореволюційного права України» [41]), «Нариси з історії держави і права Української РСР» [42]), М.Д. Шаргородський («Покарання по радянському кримінальному праву» [43]), С.В. Юшкою («Історія держави і права СРСР» [44]), В. М. Бризгалов («Деякі питання організації та управління ВТК» [45]), І.С. Ной («Теоретичні питання позбавлення волі» [46]), Ю.О. Фролов («Розвиток виправно-трудового права в Україні в перші роки Радянської влади» [47]), М.М. Гернет («Історія царської тюрми: у 5-ти томах» [48]), І.М. Перков («Диференціація процесу покарання та процесу виправно-трудового впливу у виправно-трудовах колоніях» [49]), Г.І. Рагулін («Збірник нормативних актів по радянському виправно-трудовому праву. Історія законодавства» [50]), Є.О. Скритилев («Тюремна політика і тюремне законодавство тимчасового уряду» [51]), Ю.. Ткачевський («Радянське виправно-трудове право: навчальний посібник» [52]), Г.А. Туманов («Деякі питання класифікації злочинів та осіб, засуджених до позбавлення волі» [53]), І.В. Шмаров («Диференціація виконання покарання у виправно-трудовах установах» [54]) та інші учені.

Своєрідний розквіт на позитивний розвиток відбувся у сфері виконання покарань у період 1971 до 1951 р.р. При цьому активна та результативна реалізація змісту виправно-трудової політики України відбулась як на нормативно-правовому, так і на науковому рівнях. Це, у першу чергу, відбулось через низку демократичних перетворень, що були здійсненні в СРСР, а також у зв'язку із закінченням «холодної війни» у світі та прийняттям Конституції СРСР 1977 р. та Конституції УРСР 1978 р. [6, с. 374-377]. Як з цього приводу зауважив В.А. Уткін, власне, виправно-трудова проблематика змогла стати самостійним предметом дослідження лише після розвінчання культу особи та відновлення законності у сфері виконання кримінальних покарань [34, с. 458]. Поряд з цим, варто визнати, що методологічною основою для подальших наукових розвідок у цей час стали не тільки праці тих учених, мова про яких велась вище, але й окремі фундаментальні розробки А.Л. Ременсона («Покарання і його цілі в радянському кримінальному праві» [55]), Є.Г. Ширвіндта («Радянське виправно-трудове право» [56]), який був засуджений до позбавлення волі та відбув це покарання у виправно-трудовах колоніях більше 10 років,

звільнившись з місць позбавлення волі тільки у 1956 році [34, с. 458], І.А. Сперанського «Радянське виправно-трудове право» [57]).

Висновок. Таким чином, отримані в ході даного дослідження результати дозволяють констатувати, що у такий званий радянський період діяльності персоналу органів та установ виконання покарань (1917-1991 р.р.) наукові пошуки об'єктивно були зв'язані із завданнями, які стосувались необхідності забезпечення ідеологічної функції держави та політичних режимів, що варто враховувати при формуванні сучасної доктрини виконання покарань в Україні.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Сучасна кримінально-виконавча політика України : [моногр.]. – [2-ге вид. випр. і переробл.] / [Колб О. Г., Захаров В. П., Кондратішина В. В. та ін.]; за заг. ред. О. Г. Колба. – Луцьк: ПП В.П. Іванюк, 2008. – 210 с.
2. Кримінально-виконавче право України: підруч. / [О. М. Джужа, І. Г. Богатирьов, О. Г. Колб та ін.]; за заг. ред. О. М. Джужі. – К. : Атіка, 2010. – 752 с.
3. Козловский М.Ю. Пролетарская революция и уголовное право // Пролетарская революция и право. – 1918. – № 1. – С. 21-26.
4. Саврасов Л.М. Преступник и наказание в текущий переходной период // Пролетарская революция и право. – 1918. – № 2. – С. 21-22.
5. Криленко Н.В. Выступление на IVсероссийском съезде работников пенитенциарного дела (18-24 октября 1923 г.): Стенографический отчет. – М.: Всероссийская юстиция, 1923. – С. 13-14.
6. Бойко І.Й. Кримінальні покарання в Україні (ІХ-ХХ ст.): навч. посібник / І.Й. Бойко. – Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2013. – 408 с.
7. Борисенюк С. Карний зміст «Потока» Руської Правди / С. Борисенюк // Праці комісії для виучування західно-руського і вкраїнського права: збірник соціально-економічного відділу ВУАН. – К.: ВУАН, 1925. – Вип. 1. – С. 6-31.
8. Борисенюк С. Звичаєве право Литовсько-Руської держави на початку XVIст. / С. Борисенюк // Праці комісії для виучування історії західно-руського і вкраїнського права – К.: Вид-во ВУАН, 1928. – Вип. 3. – С. 17-94.
9. Бочковський О.О. Кара на смерть до війни / О.Бочковський // Записки УГА. – К.: Подьбради, 1929. – Т. 2 (вип. 1). – С. 18-32.
10. Василенко М.В. Матеріали до історії українського права: [у 2 т] / М. Василенко. – К.: ВУАН, 1929. – 335 с.
11. Лашенко Р.М. Лекції по історії українського права / Р.М. Лашенко. – Прага: УВУ, 1924. – Ч II: Литовсько-Польська доба. – Вип. 1: Пам'ятники права. – 219 с.
12. Малиновський О.О. Кара й засоби соціального захисту / О.О. Малиновський // Записки соціально-економічного відділу ВАУН. – К.: ВАУН, 1926. – Т. 4. – С. 96-164.
13. Малиновський О.О. Про стадії над злочинністю і злочинцями / О.О. Малиновський // Записки соціально-економічного відділу ВАУН. – К.: ВАУН, 1927. – Т. 5/6. – С. 68-81.
14. Слабченко М.І. Соціально-правова організація Січі Запорізької // Праці комісії для виучування історії західно-руського та всеукраїнського права. – К.: ВАУН, 1927. – Вип. 3. – С. 295-296.
15. Черкаський І.І. Громадський (копний) суд на Україні-Русі XVI-XVIII століття / І.І. Черкаський // Праці комісії для виучування західно-руського та всеукраїнського права. – К.: Вид-во ВУАН, 1928. – Вип. 4-5. – 714 с.
16. Черкаський І.І. Поволання над трупом забитого / І.І. Черкаський // Праці комісії для виучування західно-руського та всеукраїнського права. – К.: Вид-во ВУАН, 1925. – Вип. 1 – С. 90-107.
17. Шелухін С.С. Система практики карного права як окрема дисципліна / С.С. Шелухін // Український науковий з'їзд (Прага, 3-7 жовтня 1926 року). – Прага: УВУ, 1938. – С. 38.

18. Яковлів А.В. Впливи старочеського права на право українсько-литовської доби XV-XVI століття / А.В. Яковлів. – Прага: Накладом Українського університету, 1929. – 83 с.
19. Яковлів А.В. Околиці (округи) копних судів XVI-XVII ст. ст. на Україні / А.В. Яковлів // Життя і право. – Прага: УВУ, 1928. – Ч. 1 (січень). – 25 с.
20. Яковлів А.В. Про копні суди на Україні / А.В. Яковлів // Науковий Ювілейний Збірник Українського Університету в Празі. – Прага: УВУ, 1930. – Ч. II. – С. 1-27.
21. Жак Росси Справочник по ГУЛАГУ в 2-х частях. – М.: «Просвет», 1991. – Ч. 1: изд. 2-е, доп. – 726 с.
22. Эстрин А.В., Трахирев В.С. Развитие советской исправительно-трудовой системы как части советской уголовной политики // От тюрем к исправительным учреждениям. – М.: Сов.юстиция, 1934. – 432 с.
23. Гернст М.Н. В тюрьме. Очерки тюремной психологии.– Л.: Юридическое издание Украины, 1930. – 265 с.
24. Паше-Озерский Н.И. Исправительно-трудовой кодекс УССР. Текст и постатейный комментарий. С предисловием С.М. Канарского. – Х.: Сов.юстиция, 1928. – 296 с.
25. Познышев С.В. Основы пенитенциарной науки. – М. – Л.: Сов.юстиция, 1927. – 200 с.
26. Сборник материалов по исправительно-трудовому делу УССР. Законоположения, инструкции и циркуляры. С предисловием С.М. Канарского. – Х.: Юридическое издательство наркомюста УССР, 1927. – 287 с.
27. Утевский Б.С. Сеть исправительно-трудовых учреждений и управление ими. – М.: НКЮ РСФСР, 1934. – 28 с.
28. Зубков, А. И., Калинин, Ю. И., Сысоев, В. Д. Пенитенциарные учреждения в системе Министерства юстиции России: История и современность. – М.: Норма, 1998. – 322 с.
29. Гель А. П. Кримінально-виконавче право України : [навч. посіб.] / [Гель А. П., Семаков Г. С., Яковець І. С.]; за заг. ред. А. Х. Степанюка. – К. : Юрінком Інтер, 2008. – 624 с.
30. Гуслистый К.В. Нарис з історії України / К.В. Гуслистый. – К.: Вид-во АНУРСР, 1939. – Вип. II: Україна під литовським пануванням і захоплення її Польщею (з XIV ст. по 1569 р.). – 194 с.
31. Падох Я.І. Ідеї гуманності і демократії в карному праві Княжої України / Я.І. Падох // Науковий збірник УВУ. – МЮНХЕН: УВУ, 1948. – Т. 5. – С. 111-128.
32. Падох Я.І. Нарис історії українського карного права. – Мюнхен: Молоде життя, 1951. – 128 с.
33. Яковлів А. Український кодекс 1743 року "Права, по которым судится малороссийский народ": Його історія джерела та систематичний виклад змісту / А. Яковлів. - Мюнхен : Заграва, 1949. - 214 с.
34. Уголовно-исполнительное право России: теория, законодательство, международные стандарты, отечественная практика конца XIX – начала XXI века: [учеб. для вузов] / под ред. А.И. Зубкова. – [3-е изд., перераб. и доп.]. – М.: Норма, 2005. – 720 с.
35. Про затвердження Виправно-трудового кодексу Української РСР : Закон Української РСР від 23 груд. 1970 р. № 3325–07 // Відомості Верховної Ради Української РСР. – 1971. – № 1. – Ст. 6.
36. Карышковский П. О. Балканские вены Святослава в византийской исторической литературе / Карышковский П. О. // Византийский временник. – 1953. – Т. 6. – С. 36-71.
37. Ливанцев К.Е. История государства и права феодальной Польши XIII-XIV вв. / К.Е. Ливанцев. – Л.: Ленинград. ун-т, 1958. – 159 с.
38. Месяц В.Д. История кодификации права на Украине в первой половине XVIII века / В.Д. Месяц. – М.: Юрид. лит-ра, 1964. – 137 с.
39. Михайленко П.П. Нариси з історії кримінального законодавства Української РСР. – К.: Наука, 1959. – 490 с.
40. Пащук А.І. Суд і судочинство на Лівобережній Україні в XVII-XVIII ст. (1648-1782). – Лтвів: Наука, 1967. – 177 с.

41. Ткач А.П. Історія кодифікації дореволюційного права України / А.П. Ткач. – К.: Вид-во Київ. ун-ту, 1968. – 170 с.
42. Ткач А.П. Нариси з історії держави і права Української РСР / А.П. Ткач. – К.: Вид-во Київ. ун-ту, 1961. – 119 с.
43. Шаргородський М.Д. Наказание по советскому уголовному праву / М.Д. Шаргородский. – М.: Госюриздат, 1958. – 212 с.
44. Юшков С.В. История государства и права СССР / С.В. Юшков. – М.: Юрид. лит-ра, 1961. – Ч. 1. – 798 с.
45. Брызгалов В.Н., Коломиец В.Т. Некоторые вопросы организации и управления ИТК. – К.: Наука, 1969. – 167 с.
46. Ной И.С. Теоретические вопросы лишения свободы – Саратов: Изд-во Саратовского ун-та, 1965. – 166 с.
47. Фролов Ю.О. Розвиток виправно-трудового права в Україні в перші роки Радянської влади. – Донецьк: Юрид. літ-ра. 1960. – 6 т.
48. Гернет М.Н. История царской тюрьмы: В 5 т. – 3-е изд. – М.: Госюриздат, 1963. – Т. 5: Шлиссельбургский каторжный централ. 1907-1917. – 340 с.
49. Перков И.М. Дифференциация процесса наказания и процесса исправительно-трудового воздействия в исправительно-трудоуемых колониях: Автореф. дисс... канд. юрид. наук: 12.00.08 – М.: РИО НИИ МВД СССР, 1971. – 16 с.
50. Сборник нормативных актов по советскому исправительно-трудоуому праву. История законодательства / Сост. П.М. Лосев, Г.И. Рагулин. – М.: Юрид. лит., 1953. – 360 с.
51. Скрытилев Е.А. Тюремная политика и тюремное законодательство Временного правительства. – М.: РИО ВШ МООП СССР, 1968. – 62 с.
52. Ткачевский Ю.М. Советское исправительно-трудоуое право: Учеб. пособие. – М.: Изд-во МГУ, 1971. – 232 с.
53. Туманов Г.А. Некоторые вопросы классификации преступников и лиц, осужденных к лишению свободы // Сб. трудов ВШ МООП РСФСР / Под ред. И.С. Лаврова, В.М. Шванкова. – М.: РИО ВШ МООП, 1964. – № 9. – С. 107-35.
54. Шмаров И.В., Мелентьев М.П. Дифференциация исполнения наказания в исправительно-трудоуемых учреждениях. – Пермь, 1971, 167 с.
55. Ременсон А.Л. Наказание и его цели в советском уголовном праве: Автореф. дисс... канд. юрид. наук: 12.00.08 – М.: НИИ МООП СССР, 1952. – 16 с.
56. Советское исправительно-трудоуое право: учебник / Под. ред. Е.Г. Ширвиндта, Б. С. Утевского. – М.: Юрид. лит., 1957. – 369 с.
57. Советское исправительно-трудоуое право: учебник / Под. ред. И.А. Сперанского, О.Ф. Шишова. – М.: Юрид. лит., 1965. – 344 с.

SOME RESEARCH FINDINGS RELATED TO THE CONTENT OF THE AUTHORITIES AND PERSONNEL OF PENAL INSTITUTIONS UKRAINE

O. KOLB, V. REMEGA

Formulation of the problem. As practice shows, one of the problems that affects the level of performance of the staff of the State Criminal Execution Service (hereinafter - DCA) of Ukraine is the lack of clarity on the scientific level of the content elements of the concept of "staff of bodies and penal institutions" and the inappropriate use of the opportunities indicated Subjects of execution of criminal penalties in the specified area of public relations.

It complicates the content of this problem and the need to ensure the staff of the SCFU of Ukraine to implement in full the tasks of criminal-executive legislation, which are defined in Part 1 of Art. 1 of the Criminal-Executive Code (CEC), as well as in other normative-legal acts on matters of criminal-executive activity.

The current state of the sphere of execution of punishments in Ukraine shows that the performance of these subjects is extremely low and requires a qualitative modification, taking into account both historical practice and modern conditions of their activity on these issues.

It is these aspects that determine the content of the research problems and determine the necessity of activating, systematizing and generalizing the results obtained in the course of numerous scientific researches.

Study Status. The study of doctrinal sources showed that the topic of research was and is a constant object of research as a period of both the so-called Soviet period and the modern national scientific era, in the writings of such scholars as: K.A. Autukhov, Yu.M. Antonyan, V.P. Artamonov, VA Badira, G.P. Baidakov, O.M. Bandurka, Ye.Yu., Barash, Yu.I. Bekhterev, O.V. Beta, IG Bogatyryov, OI Bogatyreva, A.O. Galay, I.M. Halperin, V.M. Glazkova, E.A. Govorukhin, A.P. Gel, SI Dementiev, T.A. Denisova, O.M. Dzhuzha, G.G. Zabarny, E. Yu, Zamula, G.O. Zlobin, A.I. Zubkov, AV Kirilyuk, M.V. Klimov, AA Kozlov, IO Kolb, O.G. Kolb, I.M. Kopotun, V.Ya. Konopelsky, V.M. Kudryavtsev, V.A. Levochkin, S.Yu. Lukashevich, P.P. Mikhailenko, I.S. Michalko, A.E. Nastashev O.M. Negivec, O.I. Osaulenko, B.M. Panasyuk, SV Polubinskaya, P.G. Ponomarev, I.M. Ragimov G.O. Radov, O.B. Romanenko, M.V. Romanov, T.V. Rudnik, I.S. Sergeev, O.F. Sizy, VM Sinyov, O.P. Severov, A.H. Stepanyuk, M.O. Struchkov, O.O. Stoolov, F.P. Sundurov, M.S. Tagantsev, B.M. Telefanko, Yu.M. Tkachevsky, O.V. Tkacheva, V.M. Trubnikov, V.I. Ttiugin, B.S. Utjevsky, S.Ya. Fraenyuk, P.P. Fris, M.P. Chernyuk, M.D. Shargorodsky, I.V. Shmarov, D.V. Yagunov, I.S. Yakovets, A.O. Yarovy, M.M. Yatsyshyn and others.

Scientific development of these and other scholars also made methodological subsoil of the study and identified its main task - to establish social and legal nature of staff bodies and penal institutions and develop on this basis, science-based measures aimed at improving the legal framework of the mentioned issues and enhance effectiveness of criminal enforcement activity Ukraine in modern conditions (DCAF functioning under the Ministry of Justice of Ukraine).

Statement of the main provisions. The analysis of scientific literature showed that each period of the reform of the sphere of execution of punishments of Ukraine was due to the implementation at the legislative and practical levels of the relevant legal policy in the specified area of public activity (repressive, corrective labor and criminal-executive) [1, p. 67-68], and also accompanied by scientific developments on this issue.

In particular, the activity of power structures, including organs and penal institutions, in the first eight periods of the Soviet era (1917-1991, as established by O. M. Dzhuzha, was based on the ideological principles of the Communist Party and relevant substantive intelligence in the field of execution of sentences [2, p.33] Thus, M. Yu. Kozlovsky was convinced that this activity should be carried out by decisive surgical means of terror and isolation [3, p.26].

A similar position was occupied by L. M. Savrasov, who believed that the principle of re-education was inappropriate in relation to class enemies, and in relation to others, one should be guided by the principle of obsolete and archaic punishment and retaliation [4, p. 21-22].

Interestingly, in this regard, was the approach proposed by N.V. Krylenko, according to which, before the general criminal and criminally-executive politics should face the task of protecting the whole, the protection of the collective, and not the influence on the person, not the protection of the person, therefore, in this situation it is necessary to act through isolation and other means of influence, and only the second task Should be the task of law-labor influence [5, p. 13-14].

In general, in the period from 1917 to 1922 gg. The main legal and educational sources, which reflected the content of the policy in the area of execution of sentences, including the personnel of the organs and institutions of this system, were the decisions of the relevant state repressive bodies (such as the All-Ukrainian (in Ukraine - All-Ukrainian) Extraordinary Commission), as well Political figures of that time (Dzerzhinsky, Lenin, Trotsky, etc.) [2, p. 29].

From 1922 to 1930 (Second period) of the reform of the sphere of execution of punishment, despite the adoption of basic normative legal acts on these issues (the Constitution of the USSR in 1922, the Criminal Code of the Ukrainian SSR in 1929, the Criminal Code of the Ukrainian SSR in 1927, the Supreme Soviet of the UkrSSR in 1925), the repressive The nature and influence on the formation of the content of the labor-policy of the leadership of the USSR and the Ukrainian SSR, as well as political decisions and individual figures, has not diminished, and the role of scientists has dropped significantly because of fear of being repressed and physically destroyed. How about I.I. Boyko, forming, in particular, the widespread and obscure

forms of counter-revolutionary crimes, the state tried to completely eliminate not only dissent, but also any criticism of their actions [6, p. 350].

Along with this, among the scientific works of that period, peculiar methodological sources were the development of SS Borisenko ("Cursive content of the flow" of the n Truth "[7];" The customary right of the Lithuanian-Russian state at the beginning of the sixteenth century. "[8]; others.), O.O. Bochkovskii ("Kara to death before the war" [9]), MV Vasilenko ("Materials to the History of Ukrainian Law" [10]), RM Lashchenko ("Lectures on the History of Ukrainian Law" [11]), A.O. Malinovsky ("Kara and means of social protection" [12], "On Studies on Crime and Criminals" [13], etc.), MI Slabchenko ("Socio-legal organization of the Sich Zaporizhzhya" [14], I.I. Cherkassky ("Public (Kopny) court in Ukraine-Rus XVI-XVIII centuries" [15], "Overtaking the corpse of the deceased" [16], etc. SS Shelukhin ("The system of practice of criminal law as a separate discipline" [17], AV Yakovlev, "Influences of the Old-Age Law on the Right of the Ukrainian-Lithuanian Age of the XV-XVI Centuries" [18], the outskirts (districts) Copper Courts of the 16th-17th centuries in Ukraine [19], "On the Smokey Courts in Ukraine" [20], etc.) and other scholars.

The policy of execution of sentences in the period 1930-1941 was even more repressive, the ideological and normative principles of which were determined by the leaders of the USSR (Stalin, Molotov, Kaganovich) and state bodies of justice and People's Commissariat of Internal Affairs (Berry, Berman, Yezhov, Beria) [2, p. 32-34], as well as the Special Security Commission of the Politburo of the Communist Party of the USSR, which was established by Stalin in 1935 to carry out the Great Purge (1936-1938) [21, p. 376].

Of course, in such circumstances it was not necessary to talk about a civilized attitude to the execution of criminal punishment. However, while the methodological basis for the preparation of scientific development and training of personnel of penitentiary organs and institutions, the works of such scientists as V.S. Trahiriev ("Development of the Soviet Correctional-Labor System as part of the Soviet Criminal Policy" [22]), MM Gernest ("In Prison, Essays on Prison Psychology" [23]), MI Pasha-Ozersky ("Correctional Labor Code of the Ukrainian SSR: Text and Commentary" [24]), SV Poknyshev ("Fundamentals of Penitentiary Science" [25]), SM Kanorsky ("Collection of Materials on Labor and Labor Law of the USSR: Regulations, Instructions and Circulars" [26]), B.S. Utevsky ("The Net of Correctional Labor Institutions and their Management" [27]) and other researchers.

This period, according to the data of special scientific studies, ended with the fact that, as of January 1, 1941, in the USSR, in all places of imprisonment was: in the camps 1 million 500 thousand 524 persons, and in the colonies - 429 thousand people 2005 [28, with. 54]. In this case, there were 53 penal and labor camps, 425 correctional labor colonies and 392 general prisons [29, p. 75].

Another period in the development of the sphere of execution of punishment, which fell on the post-war times (1941-1945) and the time of the end of the epoch of Stalinism (1946-1953), was uneasy. How about I.I. Boyko, the new tasks faced by the USSR during the war, significantly changed the correlation of state functions, caused the need for restructuring forms and methods of activity [6, p. 358]. In particular, according to the secret directive of the People's Commissar of Internal Affairs of the USSR No. 240 dated June 23, 1941, they were detained in the places of deprivation of liberty until the special order of all released convicts (political and some recidivists) [2, p. 34], and since 1947, starting with 1947, many political prisoners and criminal recidivists, who served their sentence, determined "special advice" for life's exile (not provided by, incidentally, any of the Criminal Code of the Union republics of the USSR) [21, p. 159].

And even in this period decreased slightly by objective circumstances, the activity of scientific research, including on the selection, training and use in appropriate penal personnel, some of them were theoretical interest and have practical importance in shaping the content of policies in this. In particular, the works of K.V. were important in the field of social activity in particular. Gusystoy ("An Essay on the History of Ukraine" [30]), Ya.I. Padoha ("The Ideas of Humanity and Democracy in the Criminal Law of the Prince of Ukraine" [31]), (Essay on the History of Ukrainian Criminal Law [32]), AV Yakovliv ("The Ukrainian Code of 1743" The rights on which the minor Russian people are condemned ": Its source history and a systematic statement of content [33]) and other scholars.

Certain changes in the legal and scientific levels occurred in the subsequent period reforming penitentiary, which began in 1953 (mass release of prisoners from the place of imprisonment) [34, p. 341] and it was completed by the adoption of the UOCS of the UOCS in 1970 [35].

It is interesting in the context of clarifying the content of the subject of this study is the following fact at that time, namely taking measures to strengthen the staff of the prison, the USSR Ministry order dated July 2, 1951 the Plan of training and retraining of officers for the MIA in 1952-1954 gp Under this Plan subject study: 950 political workers, 600 heads of penal institutions and their deputies, 1100 operatives, 1250 employees of cultural and educational parts, 600 parts spetschastyn PIs, 100 people from among the officers of the supervisory service, etc. [35, p. 339-340].

As for the scientific development of the period, which were methodological materials for training of personnel and penal institutions, among them the special place occupied by the works of such scientists as AP O.Karyshkovskoho "Svyatoslav Balkan war in the Byzantine historical literature" [36]), K. E. Livantsev ("History of the State and the Law of the Feudal Poland of the XIII-XIV centuries" [37]), V.D. Moon (History of codification of law in Ukraine in the first half of the eighteenth century. [38]), P.P. Mikhaenko ("Essays on the history of criminal legislation of the Ukrainian SSR" [39]), AI Paschuk ("The Court and Judiciary in the Left Bank of Ukraine in the XVII-XVIII centuries (1648-1782)" [40]), AP Tkach ("The History of the Codification of the Prerevolutionary Law of Ukraine" [41]), "Essays on the History of the State and Law of the Ukrainian SSR" [42]), MD Shargorodsky ("Penalties under the Soviet Criminal Law" [43]), SV Sushko ("History of the State and Law of the USSR" [44]), V. M. Bryzgalov ("Some issues of the organization and management of the VTK" [45]), I.S. Noah ("Theoretical issues of imprisonment" [46]), Yu.O. Frolov ("Development of Correctional Labor Law in Ukraine in the First Years of Soviet Power" [47]), MM Guernet ("The History of the Tsar's Prison: In 5 Volumes" [48]), IM Perkov ("Differentiation of the punishment process and the process of correctional-labor influence in the labor-labor colonies" [49]), GI Ragulin ("Collection of normative acts on Soviet labor and labor law: the history of legislation" [50]), E.O. Skrytylyev ("prison policy and prison laws interim government" [51]), S .. Tkachevskaya ("Soviet corrective labor law: a tutorial" [52]), GA Tumanov ("Some issues of the classification of crimes and persons sentenced to imprisonment" [53]), IV Shmarov ("Differentiation of punishment in correctional labor institutions" [54]) and other scholars.

A pivotal flowering of positive development took place in the sphere of execution of punishments in the period from 1971 to 1951. At the same time, active and effective implementation of the content of labor-labor policy of Ukraine took place both at the normative and legal levels. This, in the first place, took place through a series of democratic transformations that were implemented in the USSR, as well as in connection with the end of the Cold War in the world and the adoption of the Constitution of the USSR in 1977 and the Constitution of the Ukrainian SSR in 1978 [6, p. 374-377]. How about VA Utkin, in fact, corrective labor issues could become an independent subject of research only after the denunciation of the person's cult and the restoration of legality in the field of execution of criminal punishment [34, p. 458]. At the same time, it is worth admitting that the methodological basis for further scientific research at that time was not only the works of those scientists, the language of which was carried out above, but also some of the fundamental development of AL Remenson ("Punishment and Its Purposes in Soviet Criminal Law" [55]), Ye.G. Shirvindt ("Soviet Labor and Labor Law" [56]), who was sentenced to imprisonment and served his sentence in correctional labor colonies for more than 10 years, was released from places of imprisonment only in 1956 [34, p. 458], IA Speransky's "Soviet Corrective Labor Law" [57]).

Conclusion. Thus, the results obtained in the course of this study allow us to state that in the so-called Soviet period of the activity of the personnel of penitentiary organs and institutions (1917-1991), scientific searches were objectively linked with tasks related to the necessity of providing Ideological function of the state and political regimes, which should be taken into account when forming the modern doctrine of execution of sentences in Ukraine.

REFERENCE:

1. Suchasna kryminalno-vykonavcha polityka Ukrainy : [monohr.]. – [2-he vyd. vypr. i pererobl.] / [Kolb O. H., Zakharov V. P., Kondratishyna V. V. ta in.]; za zah. red. O. H. Kolba. – Luts'k: PP V.P. Ivanyuk, 2008. – 210 s.
2. Kryminalno-vykonavche pravo Ukrainy: pidruch. / [O. M. Dzhuzha, I. H. Bohatyr'ov, O. H. Kolb ta in.]; za zah. red. O. M. Dzhuzhi. – K. : Atika, 2010. – 752 s.
3. Kozlovskyy M.YU. Proletarskaya revolyutsyya y uholovnoe pravo // Proletarskaya revolyutsyya y pravo. – 1918. – № 1. – S. 21-26.
4. Savrasov L.M. Prestupnyk y nakazanye v tekushchyy perekhodnoy peryod // Proletarskaya revolyutsyya y pravo. – 1918. – № 2. – S. 21-22.
5. Krylenko N.V. Vystuplenye na IVserossyyskom s'ezde rabotnykov penytentsyarnoho dela (18-24 oktyabrya 1923 h.): Stenohrafycheskyy otchet. – M.: Vserossyyskaya yustytsyya, 1923. – S. 13-14.
6. Boyko I.Y. Kryminalni pokarannya v Ukraini (IKH-KHKH st.): navch. posibnyk / I.Y. Boyko. – L'viv: LNU imeni Ivana Franka, 2013. – 408 s.
7. Borysenyuk S. Karnyy zmist «Potoka» Rus'koyi Pravdy / S. Borysenyuk // Pratsi komisiyi dlya vyuchuvannya zakhidno-rus'koho i vkrayins'koho prava: zbirnyk sotsialno-ekonomichnoho viddilu VUAN. – K.: VUAN, 1925. – Vyp. 1. – S. 6-31.
8. Borysenyuk S. Zvychayeve pravo Lytovo-Rus'koyi derzhavy na pochatku XVIst. / S. Borysenyuk // Pratsi komisiyi dlya vyuchuvannya istoriyi zakhidno-rus'koho i vkrayins'koho prava – K.: Vyd-vo VUAN, 1928. – Vyp. 3. – S. 17-94.
9. Bochkovskyy O.O. Kara na smert' do viyny / O.Bochkovskyy // Zapysky UHA. – K.: Pod'brady, 1929. – T. 2 (vyp. 1). – S. 18-32.
10. Vasylenko M.V. Materialy do istoriyi ukrayins'koho prava: [u 2 t] / M. Vasylenko. – K.: VUAN, 1929. – 335 s.
11. Lashchenko R.M. Lektsiyi po istoriyi ukrayins'koho prava / R.M. Lashchenko. – Praha: UVU, 1924. – CH II: Lytovo-Pol's'ka doba. – Vyp. 1: Pam'yatnyky prava. – 219 s.
12. Malynovskyy O.O. Kara y zasoby sotsialnoho zakhystu / O.O. Malynovskyy // Zapysky sotsialno-ekonomichnoho viddilu VAUN. – K.: VAUN, 1926. – T. 4. – S. 96-164
13. Malynovskyy O.O. Pro stadiyi nad zlochyynnisty i zlochyntsyamy / O.O. Malynovskyy // Zapysky sotsialno-ekonomichnoho viddilu VAUN. – K.: VAUN, 1927. – T. 5/6. – S. 68-81.
14. Slabchenko M.I. Sotsialno-pravova orhanizatsiya Sichi Zaporiz'koyi // Pratsi komisiyi dlya vyuchuvannya istoriyi zakhidno-rus'koho ta vseukrayins'koho prava. – K.: VAUN, 1927. – Vyp. 3. – S. 295-296.
15. Cherkas'kyy I.I. Hromads'kyy (kopnyy) sud na Ukraini-Rusi XVI-XVIII stolittya /I.I. Cherkas'kyy // Pratsi komisiy dlya vyuchuvannya zakhidno-rus'koho ta vseukrayins'koho prava. – K.: Vyd-vo VUAN, 1928. – Vyp. 4-5. – 714 s.
16. Cherkas'kyy I.I. Povolannya nad trupom zabytoho / I.I. Cherkas'kyy // Pratsi komisiy dlya vyuchuvannya zakhidno-rus'koho ta vseukrayins'koho prava. – K.: Vyd-vo VUAN, 1925. – Vyp. 1 – S. 90-107.
17. Shelukhin S.S. Systema praktyky karnoho prava yak okrema dystsyplina / S.S. Shelukhin // Ukrayins'kyy naukovyy z'yzid (Praha, 3-7 zhovtnya 1926 roku). – Praha: UVU, 1938. – S. 38.
18. Yakovliv A.V. Vplyvy staroches'koho prava na pravo ukrayins'ko-lytovo-koyi doby XV-XVI stolittya / A.V. Yakovliv. – Praha: Nakladom Ukrayins'koho universytetu, 1929. – 83 s.
19. Yakovliv A.V. Okolytsi (okruhy) kopnykh sudiv XVI-XVII st. st. na Ukraini / A.V. Yakovliv // Zhyttya i pravo. – Praha: UVU, 1928. – CH. 1 (sichen). – 25 s.
20. Yakovliv A.V. Pro kopni sudy na Ukraini / A.V. Yakovliv // Naukovyy Yuvileynyy Zbirnyk Ukrayins'koho Universytetu v Prazi. – Praha: UVU, 1930. – CH. II. – S. 1-27.
21. Zhak Rossy Spravochnyk po HULAHU v 2-kh chastyakh. – M.: «Prosvet», 1991. – CH. 1: yzd. 2-e, dop. – 726 s.
22. Éstryn A.V., Trakhyrev V.S. Razvytye sovet-skoy yspravytel'no-trudovoy systemy kak chasty sovet-skoy uholovnoy polytyky // Ot tyurem k yspravytel'nym uchrezhdenyiam. – M.: Sov.yustytsyya, 1934. – 432 s.

23. Hernst M.N. V tyurme. Ocherky tyuremnoy psykholohyy.– L.: Yurydycheskoe yzdanye Ukrayny, 1930. – 265 s.
24. Pashe-Ozerskyy N.Y. Yspravytelno-trudovoy kodeks USSR. Tekst y postateynny kommentaryy. S predyslovyem S.M. Kanarskoho. – KH.: Sov.yustytsyya, 1928. – 296 s.
25. Poznyshhev S.V. Osnovy penyentsyarnoy nauky. – M. – L.: Sov.yustytsyya, 1927. – 200 s.
26. Sbornyk materyalov po yspravytelno-trudovomu delu USSR. Zakonopolozhenyya, ynstruktsyy y tsyrkulyary. S predyslovyem S.M. Kanarskoho. – KH.: Yurydycheskoe yzdatelstvo narkomyusta USSR, 1927. – 287 s.
27. Utevskyy B.S. Set yspravytelno-trudovykh uchrezhdenyy y upravlenye ymy. – M.: NKYU RSFSR, 1934. – 28 s.
28. Zubkov, A. Y., Kalynyn, YU. Y., Sysoev, V. D.Penyentsyarnyeuchrezhdenyya v systemeMynysterstvayustytsyyRossyy :Ystoryya y sovremennost. -M.:Norma,1998. -322 s.
29. Hel A. P. Kryminalno-vykonavche pravo Ukrayiny : [navch. posib.] / [Hel A. P., Syemakov H. S., Yakovets I. S.] ; za zah. red. A. KH. Stepanyuka. – K. : Yurinkom Inter, 2008. – 624 s.
30. Huslystyy K.V. Narys z istoriyi Ukrayiny / K.V. Huslystyy. – K.: Vyd-vo ANURSR, 1939. – Vyp. II: Ukrayina pid lytovskym panuvanniam i zakhoplennya yiyi Polshcheyu (z XIV st. po 1569 r.). – 194 s.
31. Padokh YA.I. Ideyi humannosti i demokratiyi v karnomu pravi Knyazhoi Ukrayiny / YA.I. Padokh // Naukovyy zbirnyk UVU. – MYUNKHEN: UVU, 1948. – T. 5. – S. 111-128.
32. Padokh YA.I. Narys istoriyi ukrayinsko karnoho prava. – Myunkhen: Molode zhyttya, 1951. – 128 s.
33. Yakovliv A. Ukrayinsky kodeks 1743 roku "Prava, po kotorymsudyt-syamalorossyyskyy narod" : Yoho istoriya dzherela ta systematychnyy vyklad zmistu / A. Yakovliv. - Myunkhen : Zahrava, 1949. - 214 s.
34. Uholovno-yspolnytelnoe pravo Rossyy: teoryya, zakonodatelstvo, mezhdunarodnyestandarty, otechestvennayapraktykakontsa KHIKH – nachala KHKHI veka: [ucheb. dlya vuzov] / pod red. A.Y. Zubkova. – [3-e yzd., pererab. y dop.]. – M.: Norma, 2005. – 720 s.
35. Pro zatverdzhennya Vypravno-trudovoho kodeksu Ukrayinskoyi RSR : Zakon Ukrayinskoyi RSR vid 23 hrud. 1970 r. № 3325–07 // Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayinskoyi RSR. – 1971. – № 1. – St. 6.
36. Karyshkovskyy P. O.Balkanskyevoyny Svyatoslava v vyzantyyskoyystorycheskoylyterature / Karyshkovskyy P. O. //Vyzantyyskyyvremennyk. – 1953. – T.6. – S. 36-71.
37. Lyvantsev K.E. Ystoryyahosudarstva y prava feodalnoy Polshchi KHIII-KHIVv.v. / K.E. Lyvantsev. – L.: Lenynhrad.un-t, 1958. – 159 s.
38. Mesyats V.D. Ystoryya kodyfikatsyy prava na Ukrayne v pervoy polovyni XVIII veka / V.D. Mesyats. – M.: Yuryd. lyt-ra, 1964. – 137 s.
39. Mykhalenko P.P. Narysy z istoriyi kryminalnoho zakonodavstva Ukrayinskoyi RSR. –K.: Nauka, 1959. – 490 s.
40. Pashchuk A.I. Sud i sudochynstvo na Livoberezhniy Ukrayini v XVII-XVIII st. (1648-1782). –Ltviv: Nauka, 1967. – 177 s.
41. Tkach A.P. Istoriya kodyfikatsiyi dorevolutyynnoho prava Ukrayiny / A.P. Tkach. – K.: Vyd-vo Kyiv. un-tu, 1968. – 170 s.
42. Tkach A.P. Narysy z istoriyi derzhavy i prava Ukrayinskoyi RSR / A.P. Tkach. – K.: Vyd-vo Kyiv. un-tu, 1961. – 119 s.
43. Sharhorodskyy M.D. Nakazanye po sovet-skomu uholovnomu pravu / M.D. Sharhorodskyy. – M.: Hosiuryzdat, 1958. – 212 s.
44. Yushkov s.V. Ystoryya hosudarstva y prava SSSR / S.V. Yushkov. – M.: Yuryd. lyt-ra, 1961. – CH. 1. – 798 s.
45. Bryzhalov V.N., Kolomyets V.T. Nekotorye voprosy orhanyzatsyy y upravlenyya YTK. – K.: Nauka, 1969. – 167 s.

46. Noy Y.S. Teoretycheskiye voprosy lysheniya svobody – Saratov: Yzd-vo Saratovskoho un-ta, 1965. – 166 s.
47. Frolov YU.O. Rozvytok vypravno-trudovoho prava v Ukrayini v pershi roky Radyans'koyi vlady. – Donets'k: Yuryd. lit-ra. 1960. – 6 t.
48. Hernet M.N. Ystoryya tsarskoy tyur'my: V 5 t. – 3-e yzd. – M.: Hosyuryzdat, 1963. – T. 5: Shlyssel'burhskyykatorzhnyy tsentral. 1907-1917. – 340 s.
49. Perkov Y.M. Dyfferentsyatsyya protsessa nakazanyya y protsessa yspravytel'no-trudovoho vozdeystviya v yspravytel'no-trudovykh kolonyyakh: Avtoref.dyss... kand. yuryd. nauk: 12.00.08 – M.: RYO NYY MVD SSSR, 1971. – 16 s.
50. Sbornyk normatyvnykh aktov po sovet-skomu yspravytel'no-trudovomu pravu. Ystoryya zakonodatel'stva / Sost. P.M. Losev, H.Y. Rahuly'n. – M.: Yuryd. lyt., 1953. – 360s.
51. Skrytylev E.A. Tyuremnaya polytyka y tyuremnoe zakonodatel'stvo Vremennoho pravytel'stva. – M.: RYO VSH MOOP SSSR, 1968. – 62 s.
52. Tkachevskyy YU.M. Sovet-skoe yspravytel'no-trudovoe pravo: Ucheb.posoby'e. – M.: Yzd-vo MHU, 1971. – 232 s.
53. Tumanov H.A. Nekotorye voprosy klassyfykatsyy prestupnykh y lyts, osuzhdennykh k lyshenyuu svobody // Sb. trudov VSH MOOP RSFSR /Pod red. Y.S. Lavrova, V.M. Shvankova. – M.: RYO VSH MOOP, 1964. – № 9. – S. 107-35.
54. Shmarov Y.V., Melent'ev M.P. Dyfferentsyatsyya yspolnenyya nakazanyy v yspravytel'no-trudovykh uchrezhdenyyakh. – Perm', 1971, 167 s.
55. Remenson A.L. Nakazanye y eho tsely v sovet-skom uholovnom prave: Avtoref. dyss... kand. yuryd. nauk: 12.00.08 – M.: NYY MOOP SSSR, 1952. – 16 s.
56. Sovetskoe ispravytelno-trudovoe pravo: uchebnyk / Pod. red. E.H. Shyrvynda, B. S. Utevs'koho. – M.: Yuryd. lyt., 1957. – 369 s.
57. Sovetskoe ispravytelno-trudovoe pravo: uchebnyk / Pod. red. Y.A. Speranskoho, O.F. Shyshova. – M.: Yuryd. lyt., 1965. – 344 s.